

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 czerwca 2018 r., wydanym w sprawie z powództwa (...) z siedzibą w F. (Niemcy) przeciwko T. O. o zapłatę, Sąd Rejonowy w P.:

1. zasądził od T. O. na rzecz (...) z siedzibą w F. kwotę 26 463,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4 360 złotych tytułem kosztów procesu;
2. umarzył postępowanie co do kwoty 12 380,09 zł i odsetek ustawowych od kwoty 38 843,80 zł od dnia 23 maja 2013 r. do dnia 31 marca 2015r.;
3. nakazał zwrócić z sum na zlecenie Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Pabianicach T. O. kwotę 253,40 złote tytułem pozostałości zaliczki uiszczonej w dniu 4 lipca 2016 r. w kwocie 2 000 zł KP nr 29.

Wyrok ten zapadł w następującym stanie faktycznym:

Pozwany kupił od powoda 21 640 kg paszy dla indyków PM 1 S. M. (C.) za cenę 38 843,80 zł. Po niecałych dwóch tygodniach od zakupu paszy pozwany pismem z dnia 20 maja 2013r. zgłosił powodowi wysokie upadki indyków – około 7 000 sztuk w dniach 18 maja 2013 – 20 maja 2013r., twierdząc, że pasza dostarczona przez powódkę spowodowała chorobę i w konsekwencji pomór hodowanych przez niego indyków.

Powódka zleciła przeprowadzenie badań próbek paszy dostarczonej pozwanemu pod kątem występowania substancji niepożądanych przez akredytowane laboratorium badawcze (...) J. C.. Jako że badanie nie wykazało nawet zbliżenia się parametrów paszy do wartości granicznych. Powódka skierowała do pozwanego pismo z dnia 19 czerwca 2013r., w którym poinformowała o negatywnym rozpatrzeniu reklamacji i wezwała do uiszczenia należności.

Pismem z dnia 31 lipca 2013r. pozwany wezwał Powódkę do zapłaty kwoty 400 000,00 zł tytułem odszkodowania.

Zawartość składników analitycznych, białka surowego, włókna surowego, tłuszczu surowego, wapnia, sodu i fosforu w przebadanej próbce paszy były zgodne z deklaracją producenta. Wyżej wymienione zawarte w paszy substancje chemiczne nie mogły być przyczyną upadku stada indyków należących do pozwanego.

Oceniając zgromadzone w sprawie dowody Sąd Rejonowy podkreślił, że dla ustalenia jakości zakupionej przez powoda paszy i jej wpływu na upadek stada indyków posłużył się opinią biegłego z zakresu weterynarii – żywienia zwierząt i paszoznawstwa. Wskazana opinia nie pozwala na uznanie, aby to sprzedana przez powodową spółkę pasza była przyczyną upadku indyków pozwanego. Opinia jest spójna, rzetelna i logiczna.

Sąd uznał, że powództwo jest zasadne. Strony łączyła umowa sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c., która zobowiązuje kupującego do zapłacenia umówionej ceny. Tym samym zapłacenie ceny jest podstawowym obowiązkiem kupującego.

W związku z wyegzekwowaniem części roszczenia w postępowaniu egzekucyjnym prowadzony na podstawie nakazu zapłaty, powódka cofnęła pozew w części ze zrzeczeniem się roszczenia, co skutkowało umorzeniem postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

O odsetkach ustawowych orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c., a o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, który zaskarżył to orzeczenie w zakresie punktu 1. i zarzucił naruszenie przepisów postępowania, to jest:

- art. 328 § 2 k.p.c. przez pominięcie w uzasadnieniu wyroku oceny dowodów, poprzestanie na przedstawieniu jedynie ustalonego stanu faktycznego, co uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia;

- art. 227 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. przez oddalenie wniosków dowodowych pozwanego oraz brak uzasadnienia tej decyzji pomimo składania przez stronę stosownych zastrzeżeń.

Na tych podstawach pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w I instancji wraz

z obciążeniem powodowej spółki kosztami postępowania, ewentualnie o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest bezzasadna.

Sąd odwoławczy przyjmuje za własny stan faktyczny, który został ustalony w I instancji. Trzeba podkreślić, że żadne z ustaleń faktycznych, które tworzą podstawę faktyczną rozstrzygnięcia nie zostało zakwestionowane przez apelującego. Okoliczność ta ma fundamentalne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Skoro pozwany kupił od powoda paszę i nie zapłacił za nią, chociaż – w świetle przyjętej za wiarygodną i profesjonalnie przygotowanej opinii biegłego – pasza ta nie było wadliwa, to trudno uznać, że przesłanki z art. 527 k.c. nie zostały spełnione.

Skarżący zwalcza zaskarżone orzeczenie kwestionując formalną prawidłowość uzasadnienia wyroku. Nie ma racji skarżący podnosząc zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., o uchybieniu któremu można mówić jedynie wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie zawiera elementów konstrukcyjnych pozwalających na kontrolę orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego, uzasadnienie zaskarżonego wyroku tak definiowanych mankamentów nie ma. Zawarty w nim wywód pozwala w pełni odtworzyć tok rozumowania Sądu I instancji, który przyjął, że przywołana w pozwie podstawa żądania pozwala na uwzględnienie roszczenia o zapłatę. Wprawdzie w uzasadnieniu rzeczywiście zabrakło wskazania przyczyn, dla których sąd niektórym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Inną rzeczą jest czy takie dowody w tej sprawie wystąpiły. Skarżący nie precyzuje, które dowody uważa za przemawiające przeciwko podstawie faktycznej przytoczonej w pozwie. Trudno więc precyzyjnie odnieść się do tego zarzutu. Być może skarżący ma na myśli opinię prywatną z k. 70-75, ale ona nie została nawet podpisana, a więc nie spełnia warunków dokumentu prywatnego z art. 245 k.p.c. Dowód z przesłuchania pozwanego nie zawiera żadnych okoliczności, które można rozpatrywać w kategoriach sprzeczności z innym materiałem dowodowym. Fakty są bezsporne. Problem dotyczy wyłącznie przyczyny padania zwierząt. To nie jest spór o fakty, tylko o ocenę okoliczności faktycznych z wykorzystaniem wiedzy specjalistycznej biegłego. W tej sytuacji nie ma wątpliwości, że w kontekście oceny materiału dowodowego sprawy zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. jest nie tylko ogólnikowy, ale i gołosłowny.

Innym problemem jest kwestia pominięcia w uzasadnieniu wskazania przyczyn oddalenia wniosku (wniosków) dowodowych pozwanego. Zarzut dotyczący tej okoliczności nie wskazuje, których wniosków dowodowych dotyczy. Jest też wadliwie sformułowany, bo nie nawiązuje do treści art. 328 § 2 k.p.c. Z normy tej nie wynika, że niezbędnym elementem konstrukcyjnym uzasadnienia wyroku jest wskazanie przyczyn odmowy dopuszczenia dowodu. Przepis ten nie został więc naruszony, co nie oznacza, że sposób procedowania przez Sąd Rejonowy był w tym przypadku w pełni prawidłowy. Częścią wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku powinno być wskazanie dlaczego podstawa faktyczna wyroku nie wymagała dalszego badania. Tego elementu zabrakło w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, choć sposób rozumowania Sądu I instancji został zaprezentowany od strony pozytywnej (to jest przez wykazanie dlaczego zebrany materiał dowodowy wystarczał do rozstrzygnięcia sprawy). Można domyślać się, że w omawianym zarzucie skarżącemu chodzi o oddalenie na terminie rozprawy w dniu 10 kwietnia 2018 roku wniosku o dopuszczenie

dowodu z opinii kolejnego biegłego. Rzeczywiście zabrakło wyraźnego wskazania dlaczego wnioski dowodowe, który dotyczy okoliczności istotnej dla rozstrzygnięcia (art. 227 k.p.c.) został oddalony. Uzupełniając w tym zakresie wywód Sądu Rejonowego, trzeba podkreślić że opinia, która znajduje się w aktach nie została podważona od strony fachowości, rzetelności czy logiki wyciągniętych wniosków. Sam fakt, że strona opinie tę kwestionuje nie wystarcza do kontynuowania postępowania dowodowego. Sąd nie jest zobowiązany do tego, aby dążyć do sytuacji, w której opinią biegłego strony zostaną przekonane. Wystarczy, że opinia jest przekonująca dla organu procesowego, który zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę. W świetle art. 286 k.p.c. sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub z opinii instytutu, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zaistniała.

Nie można nie zauważyć, że stanowisko procesowe pozwanego nie mogło doprowadzić do sukcesu w tej sprawie. Skarżący kwestionował istnienie po jego stronie obowiązku zapłaty, ale formalnie stanowiska tego nie osadził w żadnych ramach materialnych i formalnych. Nie zgłaszał żadnych roszczeń z rękojmi czy gwarancji. W tle przewija się roszczenie odszkodowawcze, ale ono zostało zgłoszone w innym procesie. Skarżący w niniejszej sprawie nie zgłosił z tego tytułu żadnego roszczenia do potrącenia, nie korzystał z powództwa wzajemnego. Trudno więc powiedzieć dlaczego Sąd Rejonowy miał badać przesłanki roszczenia odszkodowawczego, którego pozwany dochodzi osobno i tam udowadnia zaistnienie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej dostawcy paszy dla zwierząt.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 385 k.p.c., apelacja podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.. Wynagrodzenie pełnomocnika wynika z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).